

ע"פ 6680/16 - מיכאל נגוסה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6680/16

לפני:
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שהם

המערער: מיכאל נגוסה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה
מיום 19.07.2016 בת"פ 41784-01-16 שניתן על ידי
כבוד השופט א' טובי

תאריך הישיבה: י"ט בחשון התשע"ז (20.11.2016)

בשם המערער: עו"ד מוחמד מסארווה

בשם המשיבה: עו"ד נילי פינקלשטיין

בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

עמוד 1

הונח בפנינו ערעור על חומרת העונש. המערער, יחד עם נאשם אחר, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והשניים הורשעו בעבירה של ניסיון שוד. המערער הורשע גם בעבירת גניבה. העובדות אינן קלות. עולה כי המערער והנאשם האחר הגיעו לתחנת דלק כשהם אוחזים במקלות ופניהם מכוסות בבגדים. המערער והנאשם האחר פנו לאחד מעובדי המקום, דרשו כסף ואף היכו אותו באמצעות המקלות, מכה אחת כל אחד כדי להשיג את הכסף. עובד המקום דחף את הנאשם האחר, שברח - יחד עם המערער - מהמקום, כאשר המערער נטל רכוש שאינו שייך לו. בית המשפט המחוזי גזר על שני הנאשמים מאסר בפועל לתקופה של 18 חודש בניכוי ימי המעצר, ומאסר על תנאי.

הסניגור טוען כי יש מקום להקל עם מרשו לנוכח השינוי בעברם של שני הנאשמים, ובחלקם בפרשת השוד. לא מצאנו בסיס להבחנה כזו. עובדות כתב האישום בהן הודו המערער והנאשם האחר תומכות במסקנה שייגזר על כל אחד מהם אותו עונש, ואולי אף היה מקום להחמיר עם המערער שהרי הוא הורשע בעבירה נוספת. אלא בית משפט המחוזי "קיצז" נתון זה עם ההבדל בעבר הפלילי של השניים ובדין הטיל עליהם את אותו עונש. נוכח המעשים המיוחסים להם אף אין לומר כי העונש חמור.

ניתן היה לסיים את מלאכת גזר הדין בשלב זה, אך קצינת המבחן הציגה נקודה שדורשת התייחסות, אף אם אין בה להשפיע על התוצאה. מהחומר עולה כי בתקופה אחרונה המערער מגלה סממנים של נכונות לטיפול, אך בשלב מסוים, כדברי קצינת המבחן, "העניין נתקע" בשל התנהלות המערער. על פני הדברים, יש להצטער על כך, במיוחד שבקרוב ניתן יהיה לדון באפשרות של שחרור מוקדם על תנאי של המערער על ידי ועדת השחרורים. שמענו את דברי הסניגור והמערער בעצמו כי ישנו חשש שהוא לא יוכל להתאים לשחרור על תנאי בהעדר מקום תעסוקה, אך נראה כי בכך מקדים המערער הכרעה לדיון בפני ועדת השחרורים. ישנם שיקולים נוספים כגון האפשרות לקבל טיפול מחוץ לכלא. בנסיבות אלה, נראה לנו כי המערער לא מתקדם במסלול של עתירה בפני ועדת השחרורים גם בשל אי הבנה מצידו. מבלי להביע כל עמדה אם ראוי שהמערער יזכה לקיצור עונשו במסגרת ועדת השחרורים, מצאנו לנכון להעיר כי לכאורה המערער נטש מהר מדי את האפשרות להתקדם במסלול זה.

חזקה על הסניגור המלומד כי יסייע למערער לפעול במסגרת הנוספת אליה התייחסנו.

סוף דבר - אנו דוחים את הערעור.

ניתן היום, י"ט בחשוון התשע"ז (20.11.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט